

Societat

Anàlisis negatives dels sospitosos de tenir l'ebola

Els ingressats al Carlos III i a Canàries no tenen el virus i, mentrestant, Romero continua millorant

#CATALUNYA VOL VIURE AMB DIGNITAT

Clam per una fiscalitat

MANIFEST Més de 4.200 entitats socials reclamen eradicar la pobresa redistribuint millor la riquesa **PES** Les rendes dels treballadors tributen un 52% i les del capital, només un 27%

M. Pujols / V. Pérez
BARCELONA

Primeres pedres per a una fiscalitat més justa. És el que van posar ahir més de quatre mil entitats socials de Catalunya davant la delegació d'Hisenda de Barcelona, en un acte simbòlic per reivindicar la necessitat de canviar l'actual fiscalitat. El repartiment de l'esforç impositiu castiga les famílies pobres i els treballadors i beneficia el capital. Les entitats reclamen canviar aquesta fiscalitat que empobreix la majoria de persones i que no garanteix la redistribució de la riquesa.

Aquest clam va ser l'eix del Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa, celebrat ahir a Barcelona amb aquest acte unitari i reivindicatiu. La petició simbòlica d'ahir al matí va ser traslladada per les entitats, amb més oficialitat, a la tarda, en la celebració de la jornada presidida per la consellera de Benestar Social i Família, Neus Munté.

Les entitats agrupades en la plataforma unitària Pobresa Zero reivindicquen un sistema fiscal "més just, progressiu i proporcional", com una actuació més per lluitar contra les desigualtats que la crisi ha agreujat. El sistema tributari de l'Estat gira sobre els treballadors, les rendes dels quals tributen un 52%, mentre que les del capital ho fan només un 27%, per exemple.

La xifra

18

inspectors fiscals per trobar moviments de capital hi ha a Catalunya. A Europa n'hi ha un per cada 800 habitants.

La primera pedra de les entitats la formaven una trentena de caixes de cartó amb inscripcions reivindicatives i que recordaven que l'actual fiscalitat ha generat "corrupció", "empobriment"... quan hauria d'haver contribuït a "garantir l'estat del benestar" o "evitar l'exclusió social". El portaveu de la plataforma Pobresa Zero, Xavier Casanovas, va alertar que la meitat de la riquesa mundial "està en mans de l'1% de la població". En l'àmbit estatal, els ingressos mitjans del 10% més pobre de la població han retrocedit un 42%, mentre que els dels més rics han retrocedit un 5%.

La presidenta de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, Àngels Guiteras, va reclamar que "calen més recursos i inversió en polítiques de lluita contra la pobresa". La presidenta de les Entitats Catalanes d'Acció Social, Teresa Crespo, insistia que el sistema fiscal "hauria de ser més just i proporcional".

L'acte va tenir el suport de diferents entitats, però també de partits polítics.

Representants de les entitats socials amb el mur per demanar una fiscalitat més justa a Hisenda ■ ORIOL DURAN

Representants d'ERC, ICV-EUiA, la CUP i el PSC s'adhereixen a la campanya i es comprometen a tenir-la en compte amb vista a les pròximes eleccions.

La plataforma Pobresa Zero proposa un seguit d'actuacions en l'àmbit local, català, estatal i internacional, en funció de les administracions competents. Pel que fa a l'àrea local es proposa que els ajuntaments adaptin les taxes

Benestar aprova els ajuts del 2014

El Departament de Benestar Social i Família ha resolt la convocatòria de subvencions a entitats de lluita contra la pobresa i d'atenció a les famílies en situació de vulnerabilitat social. En total seran 72 les entitats que es beneficiaran de la convocatòria del 2014, amb una despesa total de dos milions i mig d'euros.

Entre les entitats que rebran l'ajut n'hi ha d'abast nacional i de gran capacitat d'actuació, com ara la Creu Roja o les diferents Càritas diocesanes, i d'altres d'implantació en algun territori o comarca. Totes intenten cobrir les necessitats bàsiques de persones en risc d'exclusió, i sobretot dels infants.

a les rendes familiars i les persones que formen la unitat familiar. En l'àmbit català, que la Generalitat reformi l'impost de successions i recuperi el volum de recaptació del 2008 (897 milions en lloc dels 241 actuals) i que disposi d'una hisenda pròpia. En l'aspecte estatal, reequilibrar les rendes del treball amb les del capital, reimplantar l'IVA del 33% per als articles de luxe,

L'APUNT

Aeroports sense ebola ni iPads

Xavi Aguilar

Per als Estats Units, qualsevol excusa pot ser bona per garantir el control de què, qui i com accedeix al seu territori. Primer, les amenaces terroristes van permetre a les autoritats executar tota mena de mesures restrictives. Una de les últimes, no permetre als avions els iPads que no es pugui demostrar que funcionen. Dijous Apple en va presentar una nova gamma: són

millors, però encara no tenen una bateria eterna. Ara, amb l'ebola, s'han intensificat els controls sanitaris als aeroports, i s'entén perfectament. Però, coneixent les autoritats nord-americanes, no m'estranyaria gens que ben aviat –i per sempre més– ens demanin tota mena de proves clíniques per demostrar que nosaltres també funcionem correctament.

Estat més justa

lluitar més i millor contra el frau, prohibir que la banca disposi de filials en paradisos fiscals... I en el terreny internacional i europeu, millorar la transparència sobre la informació financera.

A l'acte institucional, celebrat al Centre Cívic Besòs, la consellera Neus Munté es va comprometre a “trobar una xarxa de protecció imprescindible per a la cohesió social”. I va

garantir que en el pressupost “es continuaran priorititzant necessitats com ara l'habitatge, les beques menjador o la lluita contra la pobresa infantil”. Munté també es va comprometre a continuar la línia d'ajuts extraordinaris per l'any vinent i amb un pla d'acció interdepartamental “que permeti mantenir el suport a les entitats i també a les persones que ho necessiten”.

La presidenta de la Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya va lamentar que els grups parlamentaris no hagin estat capaços encara d'arribar a un acord de mínims en el Pacte Sobre la Pobresa.

En aquest sentit, Munté es va comprometre a “continuar treballant” per poder arribar a un acord contra “aquesta autèntica xacra social”. Munté va

Les frases

“Calen més recursos i també inversió per lluitar contra la pobresa”

Àngels Guiteras
PRESIDENTA DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR SOCIAL

“El sistema fiscal hauria de ser més just, progressiu i proporcional”

Teresa Crespo
PRESIDENTA DE LES ENTITATS CATALANES D'ACCIÓ SOCIAL

“En tres anys s'ha reduït un 92% l'aportació de l'Estat en polítiques socials, i això és deslleial”

Neus Munté
CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL

aprofitar l'ocasió per recordar que en els últims tres anys “s'ha reduït un 92% l'aportació de l'estat en polítiques socials” i va qualificar aquesta retallada de “deslleialtat que ens impedeix invertir en recursos socials”.

L'acte institucional del Dia Internacional Contra la Pobresa va tenir també la presència dels economistes Mercè Costa i Miguel Ángel Mayo, que van oferir una radiografia molt crua de la realitat actual i no es van mostrar optimistes sobre les possibilitats de canvi.

Mayo va recordar que a l'Estat espanyol el frau fiscal és del 23,8%, 10 punts per sobre de la mitjana europea i que el 72% correspon a grans patrimonis i grans corporacions. I va vaticinar que la pròxima reforma fiscal “no servirà per equilibrar les desigualtats. Hi haurà menys impostos al capital i menys inversió pública”. ■

OPINIÓ

Jaume Clupés
President de Fedaia

Invertir en infància ha de ser prioritari

En els últims dos anys hem sentit com es parlava àmpliament de la situació d'emergència social que afecta milers d'infants a Catalunya. Els mitjans de comunicació dediquen molt espai a tractar de temes com ara la malnutrició infantil i la falta de beques i ajudes especials per a garantir necessitats bàsiques. Molt pocs expliquen, però, que aquest fenomen no és nou, que no és producte només de la crisi i que no se solucionarà si no prenem mesures de fons per acabar-lo. A la Fedaia hem dedicat gran part dels nostres esforços en els últims divuit anys a intentar que la societat i els responsables polítics compreguin que el benestar de la infància implica implementar polítiques públiques fortes de protecció a la infància i les famílies.

El divuitè fòrum anual ha posat de manifest que la situació dels infants i els joves més desafavorits no millorarà si no invertim en ells. Mentre que la mitjana de països de la UE és d'un 2,2% del seu PIB en polítiques d'infància i família, a Catalunya és d'un 0,9% i a Espanya, d'un 1,4% del PIB. Les xifres de pobresa infantil han estat excepcionalment altes a Catalunya i a Espanya en èpoques de crisi, però també durant el període de prosperitat de la passada dècada.

Els que atenem els infants més vulnerables sabem que aquestes xifres d'inversió són absolutament insuficients i no permetran superar les altes taxes de pobresa infantil i exclusió que tenim al nostre país. Que Catalunya dediqui un percentatge molt menor del seu PIB a polítiques d'infància i família que els països del nostre entorn explica que ens trobem a la cua d'Europa pel que fa a benestar infantil.

La bona notícia és que en els últims dos anys s'han fet també alguns passos perquè el problema comenci a ser visible. Hi ha més consciència entre la societat, debats parlamentaris, informes i fins i tot acords com ara el Pacte per la Infància i el Pacte per a la Lluita contra la Pobresa a Catalunya, que ens agradaria que ja fos operatiu.

Malgrat aquests esforços, no hem experimentat grans millores que ajudin a canviar la situació de risc d'exclusió social i pobresa a la qual està exposat un de cada quatre infants i joves. El resultat d'aquesta falta d'inversió és que la situació dels infants s'ha precaritzat encara més amb la crisi i els casos d'infants que no gaudeixen del benestar mínim han augmentat.

La inversió no hauria d'estar supeditada, exclusivament, a la pressió de les emergències socials, és a dir, a la necessitat de donar resposta immediata a problemes que no podem eludir. Hauria de ser part d'un programa transversal, d'un eix vertebrador de les polítiques públiques. Invertir en infància significa augmentar i consolidar la xarxa de centres oberts que atenen els infants més desafavorits. Invertir en infància és garantir estabilitat en el funcionament dels centres residencials i dels acolliments que atenen els infants tutelats que depenen d'aquests serveis per tirar endavant. Invertir en infància és dedicar recursos suficients perquè els adolescents i joves que pateixen fracàs escolar disposin d'alternatives per formar-se, segones oportunitats i recursos d'inserció i formació. Invertir en infància és garantir una educació i una salut públiques de qualitat, i un nivell d'ingressos a les famílies que garanteixi que tots els infants tinguin les seves necessitats bàsiques cobertes. Totes aquestes coses són urgents. La infància no pot esperar.